

na procházky do lesa a p i nich prost nešlo nevšimnout si v tšich i menších hub a h íbk . A tak se sbíraly, istily, sušily i p ímo p ípravovaly k jídlu. Také bor vek bylo dost, takže d ti se z takovýchto procházek vracely jako Indiáni. A ješt vysv tlení pojmu „dra áký“ – dra ák ili hra Dra í doup byla velice oblíbená zejména mezi kluky, kte í putováním r znými územími s nástrahami a úkoly dokázali strávit spoustu asu, hlavn v dob , kdy se d v ata v novala výtvarným innostem. Z poznávání ži-

nálezce nejv tšího houba ského úlovku

vily scénku s misijní tematikou. Zopakovali jsme si, pop . n kte í z nás se nau ili, Hymnu PMDD, etli jsme spole n z knihy o sv. Pavlovi, modlili se, zpívali... Na st e de ní ve er, který byl první bez dešt , p ípravily nejstarší d ti hru v lese, ímž ud laly ostatním d tem i nám, dosp lým, radost. M ly ji pe liv nachystanou, v etn hledání pokladu, který byl pro d ti sladkou od- m nou. Ve tvrtek jsme zvládli i táborák s mokřým d evem a v pátek nás už ekalo balení, uklízení a lou ení.

Nejd íve jsem byla trochu zklamaná z toho, že nám po así moc nep álo a že jsme nemohli postupovat programem tak, jak byl p ichystaný. Ale pak jsem si

uv domila, že podstatou tohoto pobytu bylo to, aby se naši malí misioná i lépe poznali, byli spolu a m li spole né zážitky. A to se snad poda ilo, protože d ti se už t ší na p íští spole né prázdniny!

(luhá)

jednou nohou v esku, jednou v Polsku

misijní scénka

Římskokatolická farnost v Uničově
vás srdečně zve na

poutní slavnost Panny Marie

Hodová mše sv. se koná v kapli v Nové Dědině
v neděli 12. září 2010 v 11.00 hodin.

Římskokatolická farnost v Jívové
vás srdečně zve

na pout' do
Jívové u Šternberka
k Panně Marii Bolestné
ve středu 15. září 2010

Program:

- v 16.45 h. - odjezd autobusu od Alberta v Uničově
- v 17.15 h. - modlitba růžence v kostele
- v 18.00 h. - slavnostní poutní mše
- v 19.30 h. - odjezd do Uničova

Vyučování náboženství v Uničově ve školním roce 2010/2011

Kde se bude vyučovat náboženství: na faře
Od kdy: od 6. září 2008

Jak:

- I. skupina: 1. a 2. třída v pondělí od 13.15 hodin
- II. skupina: 3. až 5. třída ve středu od 13.15 hodin
- III. skupina: 6. až 9. třída v pátek od 14.15 hodin

Prosíme rodiče, aby s těmito termíny počítali v novém školním roce a aby svým dětem neplánovali žádné kroužky době vyučování náboženství.

INZERCE

Rádi rozdáme letní úrodu ko at dobrým lidem.
Hájkovi, Troubelice, 608 460 096, 608 460 104

V m síci srpnu oslavila jubileum 85 let paní V ra Látalová, v m síci zá í oslaví 86. narozeniny paní Zdena Trhlíková a 87. narozeniny paní Dobromila Pavlíková. P ejeme veškeré Boží požehnání, pevné zdraví, radost a pokoj v srdci.

POKOJ VÁM!

M SÍ NÍK UNI OVSKÉ FARNOSTI

Zá í 2010

Ro ník 6

íslo 8

SLOVO ŽIVOTA NA ZÁ Í

„Ne íkám ti nejvíc sedmkrát, ale (t eba) sedmdesátsedmkrát.“ (Mt 18,22)

T mito slovy Ježíš odpov d l Petrovi, když se ho poté, co slyšel úžasné v ci z jeho úst, zeptal: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mn proh eší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpov d l: „Ne íkám ti nejvíc sedmkrát, ale (t eba) sedmdesátsedmkrát.“

Petr se pravd podobn pod vlivem Mistrova kázání rozhodl, že se ve své dobrot a velkorysosti pustí tímto novým sm rem a ud lá n co výjime ného: dosp l tak k rozhodnutí odpoušt t až sedmkrát.

Ale Ježíš odpov dí „...sedmdesátsedmkrát“ íká, že máme odpoušt t bez omezení. Je t eba odpoušt t vždy.

„Ne íkám ti nejvíc sedmkrát, ale (t eba) sedmdesátsedmkrát.“

Toto slovo p ípomíná biblický zp v Lámecha, Adamova potomka: „Bude-li sedmero-násobn pomst n Kain, tedy Lámech sedmdesátkrát a sedmkrát.“ Tak za íná záplava nenávisti ve vztazích mezi lidmi tohoto sv ta, která stoupá jako rozvodn ná eka.

Proti tomuto ší ení zla staví Ježíš bezmezné, bezpodmíne né odpušt ní, schopné prolomit uzav ený kruh násilí.

Odpušt ní je jediným zp sobem, jak u inít p ítrž nepokoj m a otev ít lidstvu budoucnost, která by nevedla k sebezní ení.

„Ne íkám ti nejvíc sedmkrát, ale (t eba) sedmdesátsedmkrát.“

Odpoušt t. Vždy odpoušt t. Odpustit neznamená zapomenout, jako kdybychom se nech tli podívat skute nosti do

o í. Odpušt ní není slabost, kdy ze strachu p ed n kým siln jším nebereme v úvahu k ivdu, které se dopustil. Odpušt ní nespo ívá v tom, že budeme o vážné situaci tvrdit, že je bezvýznamná, anebo že budeme zlo vydávat za dobro.

Odpušt ní není lhostejnost. Odpušt ní je úkonem v le a jasného v domí, tedy svobody, který spo ívá v tom, že p íjímáme bratra nebo sestru takové,

„Ne íkám ti nejvíc sedmkrát, ale (t eba) sedmdesátsedmkrát.“

Jak tedy žít toto Slovo?

Petr se ptal Ježíše: „Kolikrát mám odpustit svému bratru?“

Ježíš m l tedy ve své odpov di na z eteli p edevším vztahy mezi k es any, mezi leny téhož spole enství.

V prvé ad se máme takto chovat k brat ím a sestrám ve ví e - v rodin , v práci, ve škole nebo ve spole enství, do n hož pat íme.

Víme, jak asto se lov ku chce odplatit urážku podobným skutkem nebo slovem.

Dob e víme, že mezi lidmi, kte í spolu žijí, jsou provin ní proti lásce astá; a už kv li rozdílné povaze, z nervozity nebo z jiných d vod . Práv proto je t eba si p ípomínat, že jedin stále obnovovaná ochota odpoušt t m že zachovat pokoj a jednotu mezi bratry.

Vždy budeme mít sklon myslet na chyby druhých, p ípomínat si jejich minulost a budeme chtít, aby byli jiní, než jací jsou... Je t eba si navyknout dívat se na n nov ýma o ima, vid t je nov a vždy je p íjímat bez váhání a výhrad i tehdy, když svých chyb nelitují.

N kdo by mohl namítnout, že je to t žké. Pochopiteln . Ale práv to je na k es anství

krásné. Následujeme p ece Krista, který na k íži prosil Otce za odpušt ní pro ty, kdo mu zp sobili smrt, a který vstal z mrtvých.

Odvahu! Pus me se do toho a tento život nám p inese pokoj, jaký jsme nikdy nezakusili, a velikou radost, jakou jsme nikdy nepoznali.

jací jsou, p estože nám ublížili. Stejn jako B h p íjímá nás, h íšné, navzdory našim nedostatk m. Odpušt ní tkví v tom, že neodpovídáme na urážku urážkou, ale usilujeme o to, co íká svatý Pavel: „Nedopus , aby t zlo p emohlo, nýbrž p emáhej zlo dobrem.“

Odpušt ní spo ívá v tom, že dáváš možnost nového vztahu tomu, kdo ti ubližuje, dáváš jemu i sob možnost za ít nový život, otev ít se budoucnosti, v níž by zlo nem lo poslední slovo.

Chiara Lubichová

Jednou sí ník POKOJ VÁM ! vydává ímskokatolická farnost v Uni ov . Neprodejné! Ur eno pro vnit ní pot ebu farnosti.

Redak ní rada: P. Josef Janek (jj), Ji í Hájek (jihá), Jitka Šenková (jše), Dagmar Bradá ová (dabr), Jaroslav Koc rek (jako), Jitka Koc rková (jiko), František Vomá ka (frvo), František Kova ík (frko), Ludmila Hájková (luhá), Klárka Hájková (klhá), So a Šlosarová (ss). Grafická úprava Jana Šumpíkova.

P ísp vky posílat do 20. dne v m síci psanou formou, na disket , elektronickou poštou. Nevyžádané p ísp vky se nevracejí.

ímskokatolická farnost, Kostelní nám stí 153, 783 91 Uni ov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfuncov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz

Tip na ned Iní výlet XLVI. ást: Zahradní železnice Ob any

Dnešní titulek tak trochu navazuje na XXII. díl z června 2007, kdy jsme se na stránkách časopisu pomyslně svezli zahradním vláčkem pana Váni ze Střížova u Drahanovic. Podobných železnic

Stará hu

ných nadšenců, schopných vystavit na své zahradě vlastní železnici s nádražím, je ale v naší vlasti více. Tentokrát jsme se vydali až do Oban, což je okrajová městská část Brna nacházející se na břehu řeky Svitavy, prakticky již v přírodě. Cestu popisovat nebudu, bylo by to složité. Zájemce mohou odkázat na mapu, případně poradím. Nicméně, ověřili jsme si, že i dnes lze do Brna dorazit bez dalšího známky a odtud už jsme se

železnice Obany

nechali vést našim bývalým farníkem Petrem Kobylkou se ženou Marcelou a jejich 4 dětmi. Na rozdíl od centrálního Brna bylo parkování kousek od „železnice“ zcela bez problémů a zdarma. Zahradu jsme ani nemuseli hledat, protože přes plot nahlížela řada obdivovatelů, malých i velkých. Dostat se dovnitř už tak jednoduché nebylo. Ani ne tak kvůli frontě zájemců (ekalo se snad jen 10 minut), ale hned za branou pozemku právě uhlán lokomotiva s dětmi. Proto byla na bráně místo klíčky „koule“ a na pozemek se vstupovalo z bezpečnostních důvodů teprve tehdy, až vlak bezpečně zastavil na nádraží ku.

Jedna vlaková souprava pojala až 8 lidí a má maximální hmotnost jednoho pasažéra 30 kg. Děti nasedly a už se jelo. Dráha se všelijak zatáhla, výhybky se přesouvaly, semaforey se závorami padaly a zase se zvedaly, nechyběl samozřejmě ani tunel. Tady jsem se zalekl, co by se stalo, kdyby se na jaké ratolesti, nic netuší, rozhodla se jít tunelem stoupnout. Ale všiml jsem si, že majitel ze svého veličina (židlika u domu) pozorně sleduje celý provoz na monitoru přes myslivé televizky. Před tunelem zpomalil a případně vyžve pítoně rodě, aby své zlatě ko usmřnili. Děti mohly za jízdy zamávat jinému modelu vláčku stoupající po sousední zubakové dráze i dalším atrakcím opodál. Projížďka mohla trvat tak 10 minut a nutno podotknout, že vstup i jízda byly de-

jeskyně Kostelík

klarovány na „vlastní nebezpečí a zodpovědnost rodičů“ a že do malé kasičky u vchodu mohl každý přispět dobrovolným příspěvkem, nezbytným na zabezpečení provozu železnice. Netroufám si odhadovat, zda má taková kurióznost majitelé vynášet, avšak velkou roli zde hraje úroveň nadšení provozovatele. Měkl bych, že je to skoro takový druh občanské služby – každou neděli od dubna do prosince vozit nekonečné řady volných cestovatelů. Pro více informací se můžete mrknout například na tuto internetovou adresu:

<http://detem.info/index.php?docid=35>

No, a když už budete v Brně a okolí, můžete si vybrat ke shlédnutí snad stovky jiných dalších zajímavostí. My jsme společně ještě stihli:

a) Unikátní Světelský oltář v nedalekém Adamově, viz:

<http://www.adamov.name/historie.html>,

b) Starou hu, jejíž rekonstrukcí zrekonstruovanou technickou památkou, založenou již v roce 1736, nacházející se kousek za Adamovem,

dále asi 1-2 km odtud vzdálenou

c) Bývalou skálu, což je jeskynní komplex osídlený již v době železné a k tomu jako turistická na dortu nedalekou jeskyní Kostelík, kudy v minulosti protékal Křtiny potok, než se rozhodl, že bude vyvěrat o něco níže v údolí.

A ve Křtinách je pak v hlasný barokní kostel od Santiniho, pak je tu význačné poutní místo Vranov u Brna (<http://www.kostelvrnov.isidorus.net/history.htm>) ... Ale to by byl nekonečný lánek a tam jsme se už tentokrát nedostali.

(jihá)

O lásce

Na světě se mnoho mluví o lásce. Boh dokázal svou lásku k nám lidem. Obtoval svého jediného syna – Ježíše Krista.

Každý člověk je jediný, proto potřebuje Boha a učit se od toho, který je tichý a pokorný v srdci.

ný v srdci.

Kristus zná každý člověk, který udělal, zná moje slabosti. Přimlouvá se za mne u Boha, protože miluje lidi.

Člověk musí žít na správném místě, který je určen lásce.

Důležitá v Hospodina je důležitá. Důležitější než myslíme o ekávat lásku, musíme ji prokazovat, dávat.

me ji prokazovat, dávat.

Prokazujeme-li lásku všem lidem, máme které z nich získat pro Pána!

Ježíš přišel na tuto zemi proto, aby dokázal Boží lásku. Biblická víra je jednou a provždy odevzdána do srdcí v srdcích lidí. Budeme-li Boha hledat, najdeme Ho.

Dana Lukasová

Minitábor na farmě v Renotech

Letos v srpnu se již třetím rokem konal Minitábor na farmě v Renotech. První rok byl na zkoušku, bez nějakých plánů na další pokračování. Ale děti se zaaly ozývat samy, že by příští rok přijely znovu a tak se to tedy zkusilo za rok opět a letos znovu.

Tentokrát se ale po třech nahlášených pomalu, ale jistě stále navyšoval a zastavil se na počtu 34 přihlášených dětí. Tábor je určen pro děti všech farností v našem diecézi a tak se sjely děti z Uničova, Troubelic, Oskavy, Stělic, Renot, Litovle, Nového Dvora a samozřejmě i ty renotské. Letošní nevyzpytatelně po asi se umoudřilo a po celý týden nám svítilo slunce jako na objednávku. Byl připraven bohatý, různorodý program, všechny nápady se nám za dobu pobytu ani nepodařilo uskutečnit. Vytvořila se úžasná různorodá skupina malých i dospívajících dětí, které se navzájem doplňovaly svou povahou a nápady. Ihned po příchodu v neděli dopoledne se účastníci zahradily proměnila ve stanový tábor, účast v letní jídelnu a účast – po jedné zvlášť vydatné vodní válce – v rozlehlé území, kde, jak se někdo vyjádřil, teprve sedm let tráva neporoste. Ale už roste, roste...

Náplň tábora tvořily nejen společné hry na farní zahradě a v okolí, výlety, noční hra, ale také chvíle klidu při poslechu písní o hraničáři a princezně, který byl pokračováním písně z ložského Minitábora a samozřejmě společné modlitby. Nechybělo ani dopoledne v nově pletené ošatek z pedigu, které

Paprsek: nová děvna kaplička

poslouží pro charitativní účely. Touto iniciativou se zabývala především děťata, ale i lečkerý kluk zvedal a hlížel na šikovně ruce svých kamarádek.

Aby nezstalo jen u hraní a rukodělných prací, navštívili jsme jedno dopoledne také Uničov a tam na nás v klášterním skriptoriu čekala zajímavá a výstupná v žradnice. Každý den plný aktivní činnosti, malý poklidný zakončení. A tím byla společná modlitba v kruhu kolem svíček na zahradě. Občas vypadala ve tmě dost legračně. Ten velký kruh dětí, který se vždy vytvořil, se neustále kroutil, oháněl, poposedal – komáři prostě nenechali děti v klidu ani při modlení.

Jeden večer jsme se také sešli v setmělém kostele naproti. Pod oltářem, při svitu svíček otvíraly děti své srdce Pánu, když pronášely své díky a přání. Ta vyznání byla opravdu upřímná.

Bylo úžasné sledovat, jak po celý pobyt, při tak velkém množství dětí, probíhá vše v pohodě a klidu jako v jedné velké rodině.

Zmíním zde i otázku stravování, která byla pro naše kuchyňky dost náročná a přesto i toto zvládaly bravurně a s úsměvem. A děti to chutnalo. Vařilo se vlastně stále. Od rána do večera. Ale vařilo se s radostí.

Tábor byl ukončen mší svatou, na

kterou přijeli rodiče našich táborníků se svými dalšími dětmi, takže i kostel v Renotech se zaplnil a děti při modlitbě otčenáš ani nemohly vytvořit kruh kolem Pána

Ježíše, protože jich bylo tolik, že se prostě do kruhu nevlézly, a proto byly rozprostřeny do půli kostela.

Děkuji všem, kteří se po celou dobu pobytu za naše děti modlili; vím, že Vás nebylo málo...

Děkuji Bohu za tuto krásnou příležitost pro posílení společenství našich dětí, v promodleném prostředí renotské fary. Píšu – promodleném – protože já jsem kněžka, kteří zde v minulosti přebývali, opravdu úžasně promodlili. Vzpomeňte na ně i my ve svých modlitbách. (ss)

Prázdninový pobyt dětí z Misijního Klubka

Na třetí srpnový týden se vydalo 23 dětí z uničovského Misijního Klubka. Ekal je týdenní pobyt na chatě v Kunčicích u Starého Města, kde se oň staralo 5 maminek. Od založení Klubka to bylo již potřetí. Týden s námi strávily i některé děti, které sice do Klubka nepatří, ale toužily prožít společně

týden v tomto krásném koutku na pomezí Hrubého Jeseníku, Rychlebských hor a masivu Králického Sněžníku. Příroda zde opravdu vybízí k přemýšlení o Božím stvoření a k velké vděčnosti za tyto krásy.

Pobyt měl být tematicky zaměřený na poznávání svatých